

ampak sl. odboru le v spomin kličem lastne skušnje 1870. in 1871. l., ko se zaradi nujnih družih del (vzlasti deželnega odbora) ljubljanski tiskarji niso hoteli zavezati, da bi do določenega časa dovršili Maticne knjige, in da so naše knjige omenjenih dveh let za pol in še celó za 3 četrt leta bile dovršene po preteklem društvenem letu, kar niti odboru niti društvenikom ni bilo všeč); in b) zato, ker neodvisna tiskarnica bi Matici donášala tudi največo denarno korist, ker z nikomur ne bi imela deliti svojega zaslužka.

Ako ne bi sl. odbor pritrdil temu načinu, nasvetuje se drugi in potem tretji način.

Edina korist Maticna — in nič drugega — bilo je vodilo odseku. In ker odsek sme misliti, da tudi slavni odbor nima nikakoršnega drugega namena, nego pospeševati Maticno korist na vsako stran, zato mu prav živo priporoča svoj nasvet ter se nadja, da mu pritrdi slavni odbor tako soglasno, kakor je bil soglasno sklenil c. k. deželno vlado prositi privoljenja, da si Matica napravi tiskarnico“.

(Dal. prih.)

### Mnogovrstne novice.

\* *Koliko so Dunajčanje lani pojedli in popili, kaže davek, ki ga je mesto plačalo za povžite reči; ta je znesel 10 milijonov in 266.531 gold., tako, da — brez vštete kave, soli, čaja in tobaka — je na vsacega človeka od 600.000 prebivalcev prišlo kakih 17 gold. na leto vžitinskega davka.*

Vina so popili 446.388 veder, piva 1 milijon in 205.715 veder, volov in krav so pojedli 93.273, telet 136.681, ovác, koštrunov, jagnet 97.463, prešičev 162.190, kureline 1 milijon in 925.936, divjačine 200.000, rib frišnih in nasoljenih 10.601 cent., morskih rib 9982 cent., klobas in salamij 138.720 centov, zelenjave 47.237 centov, moke 1 milijon in 481.246 centov, sočivja 507.963 centov, sadja frišnega, orehov in kostanja 353.090 centov, surovega masla in druge masti 43.127 centov, sira 25.786 centov, sala 7726 centov, jaje 46 milijonov in 967.400, drv 102.343 sežnje, premoga 4 milijone in 594.033 centov. Pripeljalo se je tudi v mesto 113 milijonov 733.000 opék (ceglov), 24.937 škrlí, 55.301 centov apna, 138.523 gipsa, 290.289 vóz peska itd. Če eno samo mesto toliko potrebuje, je pač očitno, koliko je pridelka treba, da ima le eno samo mesto zadosti.

\* *Dolgost vseh železnic našega cesarstva znaša danes 1620 milj; mi pravimo: danes, kajti vsak mesec skoro se odpirajo nove železnice. Na vseh teh železnicah se je (ne vštete Požunsko-Trnovske, ki še ni naznanila svojega gibanja) pretekli mesec junij peljalo 3 milijone in 76.591 ljudi, blaga pa 41 milijonov in 209.164 centov. Dohodki so znesli 13 milijonov in 219.626 gold., po takem za 670.542 gold. več memo lani v tem mesecu. Ta večí dohodek pa izvira od več železnic, ki so se odprle v tem času.*

\* *V Belgradu bode 22. dne prihodnjega meseca velika svečanost: dozda namestno vladarstvo odstopi in polnoletni knez srbski Milan vzame vladarstvo v svoje roke. Povabljeni so k udeležtvu te svečanosti tudi gostje avstrijskih mest. Namestno vladarstvo je svojo nalogo častno rešilo, čeravno je njegovo stališče težavno bilo v borbi z radikalno in liberalno stranko. Z bistrim očesom je brž našlo pravo pot, ki jo je kazala večina narodova, držeča se onega zmerne napredka, ki le po dobrem prevdanku novo stavi na mesto starega, ne prezira narodovega čutja in ne buta z glavo skozi zid. Pošteno v vsem svojem djanji se je na čelo postavilo narodovi večini in popolno njeno zaupanje si pridobilo,*

tako pa tudi pot lahkega vladanja ogladilo mlademu knezu, ki bode krmilo v svoje roke vzel, opirajoče se na ljubézen in zaupanje velike večine srbskega naroda, a tudi na prijateljstvo vseh vnanjih vlad. Gotovo mu tega ne zaveda nihče razen — oholih magjarskih politikov.

\* *Letina, kar se tiče žita, se more srednje dobra imenovati po poročilih iz Ogerskega, Moldave in Vlahije, Angleškega in severnega Nemškega. Na Ogerskem se je pšenica bolje obnesla kakor lani, rž je lepa, ječmen pa za 3—4 funte loži (vagán tehta komaj 72 funtov) v najbolji županiji; ovsa bode veliko, zato cena staremu pada; koruza stoji izvrstno. Na Laškem so pšenice malo pridelali, pa tudi je lahka.*

\* *Čbelarstvo v Bukovini povzdigniti, daje kmetijska družba Črnoviška iz državne subvencije štipendije učiteljem, kateri gredó h kakemu čbelorejcu učiti se čbeloreje.*

### Dopisi.

Iz Ruskega 16/11. julija. — *η* — Znani ruski romano-  
graf (ako se more tako imenovati) Ivan Turgenev je izdal pred nekimi meseci sopet dimasti poluroman, iz katerega je vidno to, da starčeka dušne moči zapuščajo. Oder si je pisatelj zbil iz nemških desk, tragi-komično trupo pa sestavil iz ruskih turistov, laških premetencev in francoskih mamzeljek. Na njegovem Rusu ni pičice zdrave, a se tudi ozdraviti ne dá. Ko so ga v Renu in Seni do niti razmočili, se vrne za peč v Petrograd; a čez trideset let se mu tukaj začne zdehati po starih časih, ko je radodarnim hvaležno poljuboval ročico za grozdček. Hajdi na zapad! — na zelenih bregovih sinjega Rena svoje golobičice ne najde, pri modri Seni pa izvé, da je vže davno davno zletela proti Ameriki. Nu, golobček, za njo na morje! — tam jo je doletel, če ga ni burja zadržala.

Ta ričet v zlati posodi se je skuhal, kakor „Dim“, z namenom, Rusom oči odpirati. Turgenev je vže pred mnogo leti zapustil svojo domovino ter živi vedno tam na zelenih bregovih sinjega Rena.

S tistega časa se je v Rusiji mnogo mnogo spremenilo, zato njegovo risanje ruskega bitja ni več točno in verno; on mnogo trdi, česar ni, mnogo pa odrekuje, kar je. Posebno veselje ima mož „slavjanofile“ oblačiti v plašč Homerovega Tersita, ako mu ni mogoče, navesti jim še huje razcapanega. On sploh ruskih „slavjanofilov“ videti ne more, ker jih ne pozna; čital je menda v Tollovem slovarji abotno nesmisel, da slavjanofili ne priznavajo preobrazovanja ruske države in da vidijo ideal ruskega ustrojstva v dopetrovskoj Rusiji. Le iz tega more izvirati njegovo sovraštvo do „slavjanofilov“. On si jih misli neko malo tropico zabitih sovražnikov vsacega svobodnega gibanja in resničnega napredka, nevednežev brez vse npravstvenosti, fanatičnih ustnežev, ki spodobnosti po imenu ne poznajo, surovih tiranov in slepo orodje tiranstva — skoraj to, kar nemškutarji in poredni Nemci pod panslavisti, in povidimomu slovenski „liberalci“ pod narodnimi „mračnjaki“ razumevajo. Ista pesem povsod, — a to je pomota. Slavjanofili, vsaj v Rusiji, so duša in telo naroda; jaz do sedaj še nisem našel razločka med narodnjaki in slavjanofili. V Rusiji konstitucije ni; odmev javnega mnjenja je žurnalistika, vsacemu je svobodno podpisati se in čitati časopis, kakoršen hoče, in vendar se drže le narodni, ali, kakor jih zmerjajo, „slavjanofilski“ časopisi; liberalci imajo razen par obskurnih lističev edine „Sank-Peterburgskija Vedomosti“, in še te morajo od vseh vetrov sveta podpora prejemati, da životarijo ter kričé po neki lažnjivi svobodi, po neki sanjarski omiki in vednosti, ktere same